

i Løbet af det sidste Finansaar, men han udtalte ved Siden deraf en mild Beklagelse over, at man havde givet den saa udførligt. Udvalget havde kun ønsket at faa den summarisk, og ved nu at give den saa udførligt, Post for Post, havde man nødvet Udvalget eller de Medlemmer af Udvalget, som interesserede sig derfor, til selv at foretage det vanskelige Arbejde med Sammenlægning af de enkelte Poster for at komme til Kundskab om, hvad det, den ærede Ordfører kaldte de forskellige Grupper af Toldindtægter, havde bragt. Jeg erkender, at den ærede Ordfører har Ret i, at man for at gøre sig en Forestilling om Indtægterne af de forskellige Grupper er nødvt til at foretage dette Regnestykke selv; men Grunden til, at jeg ikke har villet foretage Regnestykket, er, at der paa mange Punkter kan være Tvivl om, hvor man egentlig vil trække Grænsen mellem Grupperne. Det kan her paa et forsøffligt Skøn, og derfor forekommer det mig rigtigst at overlade til hver enkelt for sig at danne sig Grupper efter det Materiale, jeg har givet. Jeg skal her indstyre den Bemærkning, at man vil kunne naa akkurat det samme ved at lægge til Grund Kalenderaarets Toldindtægter som ved at lægge Finansaarets Toldindtægter til Grund, og dersom man vilde nøjes med det, vilde man jo staae statistisk Bureau for det Arbejde, der er forbundet med en særlig Opgørelse for Finansaaret. Store Afvigelser kan der ikke fremkomme derved, at man benytter Kalenderaaret i Stedet for Finansaaret. — Den ærede Ordfører gjorde saa den Bemærkning, at det var for tidligt endnu at danne sig en begrundet Mening om Virkningen af de store Skatteforandringer, som fandt Sted for halvandet Aar siden. Deri giver jeg den ærede Ordfører Ret. Men jeg kan jo kun fra mit Standpunkt som Finansminister beklage, at det, man hidtil har erfaret derom, er gaaet i Retning af, at Statskassen ikke har faaet de Indtægter, man den Gang antog. Det gælder dels Toldindtægterne af Sukker, men endmere gælder det Skatten. Den ærede Ordfører tyrede med en vis Tilfredshed, at denne Mindreindtægt af Skat jo havde vist, at de ærede Medlemmer, der havde troet, at man gennem den ny Skat skulde ret fede og oversede Statskassen, havde Urret. Ja, deri har den ærede Ordfører Ret, den Illusion maa være gaaet bort. Men det forekommer mig, at det havde været ret fornøjeligt, om man kunde være kommen ud af denne Illusion for en billigere Pris end ved at faa 700,000 Kr. mindre ind i Statskassen end det, der var paaregnet den Gang. Nu kunne vi jo sige: Ja, det

var det første Aar, man kan jo al Tid vente, det vil stige. Ja, ganske vist, Muligheden er derfor; men om der egentlig er stor Sandsynlighed derfor, er en anden Sag. Man kunde jo med nogen Føje sige, at de første Maaned, hvori Skatten virkede, Oktober, November forrige Aar, gav et saa lille Udbytte, fordi der var en saa stor Beholdning af skattepligtig Sk, som allerede var uden for Bryggerierne, og som altsaa i Virkeligheden ikke kom til at betale Skat. Det er ganske rigtig, og det viser sig ogsaa, at den sidste Oktober Maaned har givet omtrent 84,000 Kr. mere end den første Oktober Maaned, og at November har givet et Overstod af 33,000 Kr. mere end det første Aar. Men dermed er det ogsaa forbi. Sammenligner man December Maaned i Fjor og December Maaned i Aar, staa de ganske ens paa 2,000 Kr. nær. Det viser med andre Ord, at man i Oktober og November har opbrugt den Beholdning af Sk, som er lagret uden for Bryggerierne, og at man indtil December nu, hvor man har drukket blot skattefrit Sk, har haft den samme Indtægt som i Fjor. Der er altsaa ikke endnu nogen synlig Fremgang. — Der har været adskillige Spørgsmaal fremme, om hvite det hedder, ved Samraad mellem Udvalget og Ministeren, deriblandt Spørgsmaalet om Lotteriet, Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigst at have den Fordeling af Lodder, som nu finder Sted, eller om det er heldigt at gaa til en anden. Det er et af de Spørgsmaal, hvorom enhver kan have sin Mening. Jeg tror ikke, at der vil være Mulighed for, at nogen kan begrunde sin Mening saaledes, at det kan siges at være Bevis. Et saadant Bevis kunde jo i mine Tanker føres derved, at Lotteriet skulde tabe i Afsetning paa Lodder ved Gennemførelsen af en ny Spillemaade. Det er saa langt fra Tilfældet, at tværtimod alle Lodderne ere optagne. Saa længe et Lotteri har rig Afsetning paa alt, hvad det har af Lodder, har man i alt Fald Lov til at formene, at Spillerne ikke ere ganske utilfredse med Lotteriets Ordning og navnlig heller ikke med Fordelingen af Gevinster. At nogle spille i Lotteriet i Haab om at vinde et stort Lod, og at det for andre har langt mere Betydning at have større Chance for mindre Gevinster, er givet. Derfor er Lotteriet indrettet paa den Maade, at der er enkelte meget store Gevinster, nogle større Lodder og en stor Masse mindre Lodder, for at fuldestgøre disse sidste. Indtil Dato har der ikke foreligget for mig noget, som i Virkeligheden tyder paa, at man er utilfreds med den Fordeling af Lodder, som nu finder Sted. Ende